

Een therapeutische trial en klinische studie over nefroblastomen (Wilms-tumoren)

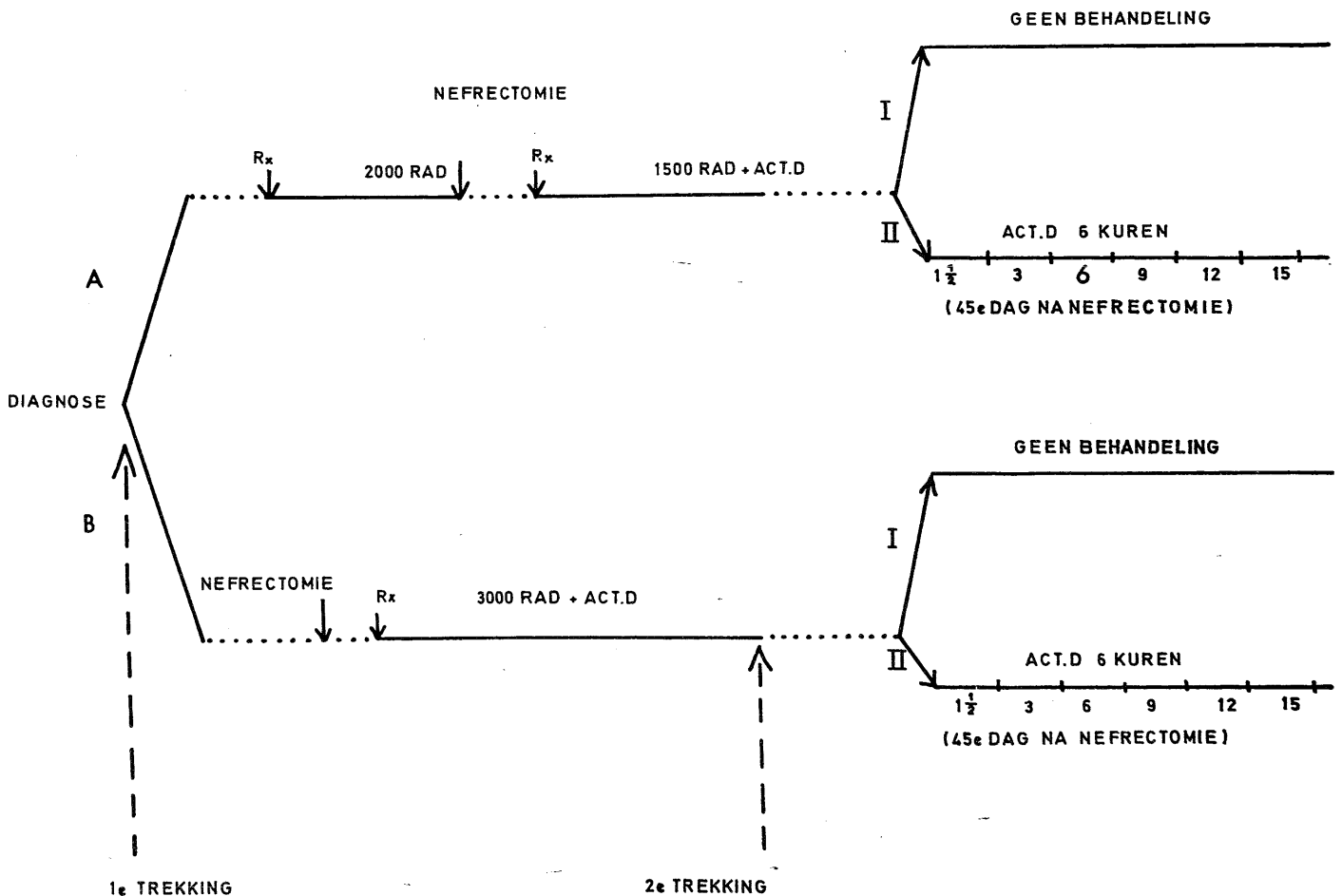
De International Society of Paediatric Oncology (S.I.O.P.) organiseert een Europese klinisch-therapeutische trial over nefroblastomen, welke trial gekoppeld is aan een klinisch-pathologische studie. De kinderen met een Wilms-tumor worden behandeld met chirurgie, radiotherapie en chemotherapie. Er zijn echter enige onbeantwoorde vragen over de wijze waarop radiotherapie en chemotherapie moeten worden gegeven. Uit retrospectieve studies over nefroblastomen, zoals verricht zijn door Dr. O. A. VAN DOBBENBURGH in Amsterdam, Dr. M. F. TOURNADE in Parijs en Dr. B. JEREB in Stockholm en door de klinische trial in de Verenigde Staten, komen essentiële vragen naar voren:

1. Wat is de beste techniek van bestralen: pre-operatief en (of) post-operatief?
2. Zijn post-operatieve multiple kuren met actinomycine D beter dan één enkele kuur?

Om deze vragen te beantwoorden heeft de S.I.O.P. een klinische trial georganiseerd. Ten einde een beter inzicht te verkrijgen in het totale klinische verloop van Wilms-tumoren en in eventuele epidemiologische factoren, werd tevens een prospectieve klinisch-pathologische studie opgezet waarin alle patiënten worden ingevoegd, al of niet in de trial opgenomen. De schematische weergave van de klinische trial is volgens de afbeelding.

Het is duidelijk dat de resultaten van de trial en studie afhankelijk zijn van het aantal patiënten dat wordt bestudeerd. De Wilms-tumor is zeldzaam. In Nederland verschijnt dit gezwel jaarlijks bij omstreeks 25 kinderen. Het zou van het grootste belang zijn indien het totale Nederlandse aantal in deze trial zou kunnen worden opgenomen.

Aan het onderzoek werken in Europa mee klinieken uit België, Duitsland, Frankrijk, Hongarije, Italië,

Schema van alternatieve behandelingen (Rx= radiotherapie; act. D= actinomycine D).

Joegoslavië, Nederland, Noorwegen, Spanje en Zweden. Het onderzoek ving januari jl. aan en sindsdien werden 75 patiënten in de studie en de klinische trial ingeschreven.

Voor verdere inlichtingen kunt u zich richten tot: Dr. P. A. VOÛTE, secretaris van de studie, Emma-kinderziekenhuis of Antoni van Leeuwenhoekhuis te Amsterdam.

LITERATUUR

DOBZENBURGH, O. A. VAN (1970) *Wilms' tumor bij kinderen in Nederland 1955-1965*. Proefschrift Amsterdam.

JEREB, B. (1970) *Wilms' tumour in Scandinavia*. S.I.O.P., Lyon.
LEMERLE, J. (1971) Therapeutic trial and prospective study on nephroblastoma: a scheme of the International Society of Paediatric Oncology (S.I.O.P.). *UICC Bulletin Cancer*, 9, Nr. 3.

TOURNADE, M. F. *Nephroblastoma*. Proefschrift Parijs.

WOLFF, J. A., W. A. NEWTON Jr., W. KRIVIT e.a. (1968) Single versus multiple dose dactinomycine therapy of Wilms's tumour. A controlled co-operative study conducted by the Children's Cancer Study Group A (formerly Acute Leukemia Co-operative Chemotherapy Group A). *New Engl. J. Med.* 279, 290.

Amsterdam, juli 1972

P. A. VOÛTE

BOEKAANKONDIGINGEN

Lehrbuch der Pädiatrie. 9e druk. Onder redactie van G. FANCONI en A. WALLGREN. 1239 bl., 738 fig. Schwabe & Co., Bazel 1972. Prijs: geb. Zw. fr. 124,—.

Aan een nieuwe uitgave van het *Lehrbuch der Pädiatrie* (FANCONI en WALLGREN) bestond zeker een grote behoefte, vooral voor degenen die georiënteerd willen zijn over de ontwikkelingen binnen de kindergeneeskunde gedurende de laatste 5 jaren. De 9e uitgave beantwoordt zeker aan deze vraag door de nieuwe bewerking van vele hoofdstukken, die zich kenmerken door een korte inleiding waarin de problematiek van het desbetreffende hoofdstuk helder wordt uiteengezet. Hierbij zijn de auteurs van het standpunt uitgegaan, dat de diagnostiek in de pathologie van de stofwisseling en van de maligne ziekten bij het kind steeds meer aandacht dient te verkrijgen, terwijl de hoofdstukken over voeding en voedingsstoornissen en over de infectieziekten kunnen volstaan met een elementaire beschrijving van de symptomen en behandeling.

Bijzondere aandacht is bovendien in de 9e druk besteed aan de hoofdstukken welke behandelen: de pathologie van de foetus en de pasgeborenen, de endocrinopathieën, de hemolytische anemieën en de pathologie in de immuunafweer. Deze zijn opnieuw bewerkt ofwel aanzienlijk gewijzigd. Het gehele werk, dat als naslagwerk voor de pediatrie beschouwd mag worden, is voorzien van uitstekende tabellen en schemata, die ten dele geheel zijn vernieuwd, ten dele aangepast aan nieuwe inzichten. Een aantal minder essentiële tabellen is weggelaten; alle fotografische afbeeldingen zijn van nieuwe cliché's gemaakt, zodat de duidelijkheid ervan in grote mate is toegenomen. De illustratieve zijde van dit werk komt hierdoor nog beter dan in voorgaande uitgaven tot haar recht.

Bij ieder leerboek blijven er vanzelfsprekend nog wensen. Zo zijn er zeker ziektebeelden die bij een eventueel nieuwe uitgave meer aandacht dienen te krijgen (purpura fulminans, acuut hemolytisch-uremisch syndroom, de tegen steroïden resistente nefrotische syndromen). Ook zou men in een dergelijk kritisch samengesteld werk iets uitvoeriger tabellen verwachten van de chemotherapeutica en van normale waarden, uitgedrukt in moderne eenheden. Doch dergelijke verlangens zullen steeds blijven bestaan gezien het onvermijdelijke van de subjectiviteit in de beoordeling.

Deze nieuwe uitgave van FANCONI-WALLGREN betekent, gezien de medewerking van vele op hun gebied excellente auteurs, een waardevolle bijdrage voor allen die betrokken

zijn bij de diagnostiek en behandeling van het zieke kind. Behalve een leerboek is dit handboek een goed naslagwerk voor een snelle oriëntatie. Het dient niet alleen in iedere medische bibliotheek aanwezig te zijn, doch kan warm worden aanbevolen aan iedere student, huisarts, jeugdarts of kinderarts die op de hoogte wil zijn van de moderne inzichten in de kindergeneeskunde.

E. D. A. M. SCHRETLEN

H. HUBER, D. PASTNER en F. GABL, *Laboratoriumdiagnose hämatologischer und immunologischer Erkrankungen*. 381 bl., 36 fig. Springer-Verlag, Berlijn 1972. Prijs: geb. DM. 68,—.

Volgens het voorwoord is dit boek bedoeld zowel voor klinici, als hulp bij de interpretatie van laboratoriumresultaten, maar ook voor klinisch chemici. Het bestaat dan ook uit twee gedeelten. Het eerste deel is gericht op de diagnose, terwijl in het tweede een groot aantal laboratoriumvoorschriften is verzameld.

Het diagnostische deel behandelt verscheidene ziektebeelden, waarbij laboratoriumgegevens de diagnose ondersteunen. De verschillende hoofdstukken zijn zeer systematisch opgezet: van elke ziekte wordt een definitie gegeven; de theoretische achtergronden worden kort behandeld, gevolgd door de mogelijke laboratoriumgegevens.

Sommige onderwerpen, zoals de leukemieën, worden wel wat summier behandeld. Aan de andere kant hebben de auteurs misschien té volledig willen zijn, zodat ook onderwerpen aan de orde komen — en dan in te korte vorm — die eigenlijk in het boek niet thuishoren, zoals de transplantatie-immunologie.

Het methoden-deel is een nuttige verzameling voorschriften. Deze worden zeer gedetailleerd behandeld, waarbij ook mogelijke foutenbronnen aan de orde komen. Men vindt hier veel informatie bijeen, die in de literatuur vaak niet zo eenvoudig te vinden is.

Samenvattend kan gezegd worden dat dit een nuttig boek is om snel een inzicht te krijgen in een bepaalde laboratoriumbepaling.

Het is geheel ongeschikt als studieboek, maar moet gezien worden als naslagwerk.

W. P. ZEYLEMAKER